

Гільченко Марія

1 курс 3 група економічний факультет

+380661062578

mashagilchenko@gmail.com

Україна і Європа разом

Війна – страшне слово, яке виکارбувалося в серцях кожного українця, нехай не одразу, але ми всі відчуваємо наслідки війни. Хтось втратив дім, родину, близьких і друзів, місце, яке він найбільше любив. Можливо, більшість з нас переживають через інфляцію чи за своїх рідних, які залишилися в гарячих точках, або виїхали за кордон. Люди, залишають свій дім по різних причинах (невпевненість у своєму майбутньому і боязні за своє життя, втратили дім і вирішили, що гірше вже не буде і т.д.), тисячі долів і переплітаються в історію України, а з рештою і світову.

Говорячи про виїзд наших співвітчизників за кордон, я їх розумію і поважаю їхній вибір, але ще більше я поважаю Європейський Союз, який допомагає Україні в багатьох в багатьох аспектах, в тому числі і в допомозі біженцям (хоч і не відразу всі країни зголосилися допомогти, бо були певні протиріччя між силами в європейських країнах і сили росії виявилися сильніші, в плані впливу на думки людей, ніж ми думали). Це наші люди, але, на жаль, ми мало чим можемо допомогти, через війну з країною агресором. Україна вимушена просити допомоги у ЄС не тільки через те що вони (держави) наші сусіди, а і через те, що це потрібно усім нам, тому що апетити росії великі і вона не збирається зупинитися тільки на Україні.

Країни Європи допомагають нам практично всесторонньо. Вони передають грошову допомогу ЗСУ, зброю, допомогу у вигляді харчування, медикаментів, воюють на інформаційному фронті, добровольці ідуть до лав наших воїнів і перші готові захищати чужу їм державу. Велика підтримка

Європи змушує горіти серця і дух наших людей ще більшим полум'ям ніж на початку війни.

Підтримка відбувається не тільки у вище перерахованих словах, а і у тому, що в Європі не підтримують росію і всіляко намагається припинити висловлення пропагандистських думок, таких як: «Україна – це Малоросія», або «України не існує, вона – міф» і т.д. Мене бентежить лише той факт, що в книгарнях наших союзників можна знайти книжки російських авторів, я говорю не про Пушкіна чи Лева Толстого, а про відверто про російських авторів, які пишуть образливі для нас книги, де вони прославляють власні злочини проти України і перебріхують нашу історію. Українофобні книги потрібно знищувати, бо вони так чи інакше впливають на думки світової спільноти.

В цій війні немає нічого правильного і, через великі амбіції одної маленької людини, страждають безневинні люди, весь світ допомагає неньці і ніяких слів не вистачить, щоб віддячити їм за це...